

Formandsberetning ved generalforsamlingen 13. november 2009.

Hvad skal en årsberetning egentlig rumme? Skal den blot være en opsummering af de egentlige begivenheder i klubbens aktiviteter siden sidste generalforsamling? Eller skal den gå ind i en nærmere analyse af klubbens status, herunder medlemmernes? Skal den være stærkt rosende – for at holde modet oppe – eller stærkt kritisk – for at ingen skal komme for højt op og tro de er noget, men med ydmyghed og taknemmelighed drikke det glas, der står opskænket foran ham? Skal den begive sig ind i sammenligninger med tidligere årsberetninger og minde om hvordan det var engang?

Jeg har selvfølgelig foretaget alle disse analyser i den sidste måneds tid, men har besluttet ikke at medtage dem her, da det ville forlænge generalforsamlingen ganske meget. Jeg har slettet det hele for ikke at lade mig friste til alligevel at læse dem op. Det bliver derfor en hel banal konstatering af de kendsgerninger, som jeg kan huske, idet jeg ikke er i besiddelse af samtlige referater. Skulle enkelte elementer af disse analyser alligevel dukke op, må I tage dem i deres ufuldkommenhed.

Lad mig starte med et af de smukkeste øjeblikke for mig personligt. Stifter og stifters kone samt formanden drog en smuk, men kølig tidlig morgen til Fladholte for at deltage i morgensangen for Claus og Birthe på deres sølvbryllupsdag. Vi blev beværtet på bedste vis, og opfyldt af de gode sager og de gode tanker om Claus og Birthe kørte vi hjemad gennem det smukkeste landskab, hvor mågerne tog alle de orm de kunne op af den sorte jord – og så sad den der, lidt for sig selv på den samme mark – en musvåge med sine hvidgrå brystfjer, helt uanfægtet af mågerne og af Stifters bil, der som sædvanlig kørte i ganske høj fart. Egentlig har det jo ikke noget med Bouquet at gøre – som sådan. Men havde det ikke været for Bouquet havde jeg ikke lært Claus og Birthe at kende, og jeg havde befundet mig et helt andet sted den morgen. Så tak, Bouquet, for denne oplevelse. Og tak til Claus og Birthe fordi de giftede sig lige den dag, hvor der sad en musvåge på en mark 25 år senere.

Et kendt udtryk fra skriften lyder: de første skal blive de sidste og de sidste de første. Lad os ikke anfægte den store ære det var for Trip at blive Trip Plus Én på sidste generalforsamling. Men Skriften mere end antyder, at der er håb for enhver. I skrivende stund vides endnu ikke, om en højere retfærdighed har gjort sig gældende i Kyperdysten 2009. At de første skal blive de sidste fik vi også set, da selv samme Trip+ for to dage siden lige akkurat nåede at udsende referatet fra generalforsamlingen sidste år – sikkert fordi han altid havde så travlt med at kigge på trofæet. Men det betød, at formanden ikke fik indkøbt en ny dug samt nye glas, således som det blev vedtaget under eventuelt. Formanden husker simpelthen ikke meget fra sidste generalforsamling. Den nye formand må nu tage dugen og glassene op. Formanden har ikke brugt en krone af rådighedsbeløbet, hvad man kan rose eller rise ham for efter behag. Lignelsen om de betroede talenter kunne evt. bringes i anvendelse. Den ringe tjener, der af angst for sin strenge herre gravede sin ene betroede talent ned, siden fik den frataget af sin vrede herre og måtte se ham med de 10 talenter, der havde fordoblet dem, få hans ene talent som belønning, mens han selv blev kastet ud i mørket. En meget tvetydig beretning, der opfordrer til økonomisk hasardspil – Ros skal efter min mening derimod den have som i krisetider holder Bouquet oven vande. For at demonstrere, at en formand kan både være generøs og fremsynet, men ikke handler uansvarligt i vanskelige tider, har jeg medbragt en flaske, som jeg vil bede jer om at dele sammen med mig og forholde sig kritisk til dens kvalitet. Jeg vil vende tilbage til jeres vurdering af denne flaske med henblik på kommende investeringer under eventuelt...

Endelig må formanden i denne del af referatet berøre sit personlige smertepunkt, som måske også er adskillige andre brøders: vor hjemmeside. Vi har opgraderet den til mere plads – men der er desværre ikke rigtig sket noget på den. Jeg bongede vores kasserer for kr. 514, 35 for merudgiften,

som han overførte til mig uden at kny. Senere fandt jeg ud af, at beløbet kun var kr.169- og returnerede 345,35 kr til Trip+. Sådan kan det gå, men det gik heldigvis. Jeg beder ydmygt om forladelse for dette – mest for at der ikke er sket noget på hjemmesiden. Jeg kan sagtens komme med 1000 undskyldninger, men vil nøjes med den vigtigste: i et travlt år med mange rejser har jeg haft meget – og jeg mener meget – travlt med bl. a. - og ikke mindst - Sct. Mikkel's kirkes hjemmeside. Jeg skal derfor opfordre jer til at fremsende referater, som I evt. måtte have glemt at tilsende mig.

Nu kan vi rask gå til en meget kort opsummering af de begivenheder, der står som de bærende søjler i Bouquet-slottet og som danner rammen om og udgangspunktet for så mange gyldne øjeblikke i løbet af et Bouquet-år. For nogle af os er hver slurk i brødrenes selskab et gyldent øjeblik.

D. 21. november var der som allerede omtalt generalforsamling hos den nu afgående formand.

I Januar var vi hos Stifter d. 23. januar. hvor vi drak vine fra Huset MORANDE fra Chile og i øvrigt nød en god og kraftig paprikasuppe med masser af pasta fyldt i, som Stifter havde fået sin hustru til at lave. Jeg vender senere tilbage til denne aften.

Det blev marts d. 20, og vi svingede glassene lige så heftigt som Dybbøl Mølles vinger kunne løbe rundt inden slaget i 1864 hos Anders på Møllebakken. Dette er måske grunden til, at jeg kun kan huske at vi drak fortræffelige vine og nød en skøn gourmet-servering, der lover godt for fremtiden i Provence maj 2010. Er meget interesseret i referatet fra denne aften, hvis dette foreligger.

En skønne maj-aften – d. 15. – besøgte vi for første gang Claus uden Pisk i Korsør og konstaterede, at han har fundet et rigtigt dejligt sted, hvor man i ly af mørket til nød kan kaste sit vand i hækken der er ret høj uden at blive set af naboerne. Jeg husker det stærke lys ind gennem vinduet der fremhævede den smukke farve i adskillige sydfranske vine fra Rhone og Provence – én af disse aftener, hvor livet ligger lige for og knapt nok skal samles op. Husker jeg rigtigt, når jeg synes at kunne mærke bølgeskvulpet fra Storebælt – eller stod jeg bare ude i hækken og skvulpede?

Nu blev det for alvor sommer – og i den senere ende, d. 22. august, min broders fødselsdag – altså min kødelige brors – gennemførte vi Bouquet-udflugten med kvinds, hvilket viste sig ikke at være en byrde, men en stor glæde. Vi holdt den store pause ved den smukke ukendte sø i Dyrehaven, dog ikke Anders og Ole i Mosen, der var kommet næsten helt op ad bakken. Frokost- og vinbufféten var traditionen tro overdådig. Imens kunne vi glæde os til næste smagning, ikke mange dage efter

d. 4. september hos Ole Tofte, et rent nostalgi-trip til kære gamle Bordeaux, hvor de skønne dråber fik os næsten til at glemme de smukke chateau-agtige omgivelser hos Ole Tofte. Så vi en lille vinmark i det fjerne oppe på bakken – eller var det bare en ønskeforestilling?

I erkendelse af, at formandens vurderinger ikke betyder mere end hver enkelt broders, vil jeg til sidst citere fra referatet af januarsmagningen, der var defineret som afslapningsaften uden gætterier. Det var en herlig aften – og her er Stifter egne ord:

”På denne aften fik vi også dessert bestående af en chokoladekurv fyldt op med is, og på toppen en drue – Et syn for guder. Til denne dejlige dessert blev der serveret en solid gammel 30 års Tawny Portvin **Quinta Vista Alegre** der efter sigende er værdsat af kendere. Vinen har fået mange medaljer og udmærkelser og i Bouquet blev den også værdsat og rost – Glasset blev næsten slikket rent indvendigt – Man kunne ikke få nok.” Citat slut

Nej , vi kan ikke få nok.

Notaren